

Modlitba ruskej matky

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 28 Marec 2010 15:09

Tento príbeh napísal istý kňaz na ruskom fronte počas druhej svetovej vojny: V roku 1942 som musel prenocovať v jednej chudobnej roľníckej rodine v malej dedinke v oblasti, ktorá bola vtedy obsadená nemeckými vojakmi. Domáca pani, stará a zvráskavená, ale po celý deň pracujúca žena, mi pri večernom rozhovore rozprávala o svojom utrpení a starostiach. Štyria jej synovia boli na fronte v ruskej armáde. Veľmi jej chýbali. Bála sa, že ich už nikdy neuvidí, ale dúfala v nekonečné milosrdenstvo Božie a každý deň sa za nich vrúčne a vytrvalo modlila.

V noci sa mi naskytla príležitosť vypočuť si jej ruskú materskú modlitbu. Spal som v malej izbičke, vedľa ktorej sa za tenkou stenou nachádzala izbietka onej matky. V hlbokjej noci, keď jej muž, nevesta i vnučka tuho zaspali, padla na kolená pred obrazom kazanskej Matky Božej a s hlasným šepotom sa začala modliť.

Prebudil som sa na jej hlas a pozorne som načúval a porozumel, že sa modlí, a tak som sa v tú noc stal jej poslucháčom. Každé slovo bolo zreteľne počuť. Zmysel modlitby bol jasný. Jej zbožné sústredenie bolo ohnivé, čisté a hlboké. Skoro doslovne sa vtlačila jej modlitba navždy do môjho srdca:

„Matka prečistá, Bohorodička, presvätá Trpiteľka, Panna Mária! Vypočuj mňa, hriešnu, upokoj moje materské srdce, splň moju modlitbu a zachráň život mojich detí: Dmitrija, Vasiľa, Alexeja a Ivana. Kde sú asi teraz tí moji chudáčikovia? Len ty to vieš, Kráľovná neba. Zachráň a ochranuš a vrát mi ich. Ak nie je možné, aby sa vrátili všetci, tak aspoň dvaja, alebo aspoň jeden,

Modlitba ruskej matky

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 28 Marec 2010 15:09

najmladší, posledný, môj Vaňuška. Ku komu inému sa mám utiekať, so svojím horkým žiaľom, než k Tebe, Matka Božia! Ved' ty sama si takisto Matka! Ty rozumieš mojej materskej bolesti. Ty sama si bola zarmútená a trpela si, keď si videla muky a utrpenie svojho ukrižovaného Syna, Krista, Boha nášho. Čo bolo b Tvojej dušičke, keď Tvojho Syna mučili, plivali mu do tváre a palicou bili po hlave? Holubička moja! Ako ťa podopierajúc uviedol do svojho domu apoštol Ján, keď si šla z Golgoty utrpená po smrti svojho Syna, rozpätého na kríži za nás hriešnikov... A my Ho znova dnes križujeme svojimi hriechmi, znova mu plujeme do tváre, znova ho bijeme palicou po hlave a sužujeme Tvoje materské srdce.

Spravodlivý, spravodlivý je Pán, že tak prísne trestá celý ruský národ. Volá nás k pokániu, aby sme sa utrpením očistili. S pokorou a trpezlivosťou musíme niesť svoje bolesti, aby sme dosiahli odpustenie a uľahčili utrpeniu Tvojho Syna a aj Tvojmu, Matka Božia. Ak to môžem aj ja urobiť, ak aj moje bolesti sú potrebné k uľahčeniu Tvojich bolestí, Vládkyňa, tak ich odo mňa prijmi ako dar Tebe, Kráľovná neba a zeme. A ak je potrebné, aby aj moje deti trpeli za vykúpenie hriechov celého nášho národa, tal vezmi aj všetkých mojich synov, a len vypros u Boha odpustenie celému ruskému národu a zľutuj sa nad ostatnými matkami, ktoré pre svoje materské slzy a bolesti zabudli na Tvoje materské bolesti a slzy, Božia Matka..."

Viac som už nepočul a ani nemohol počuť, pretože táto ruská žena šepkala svoje modlitby čoraz tichšie a tichšie pred ikonou Bohorodičky. Bolo mi úzko na hrudi, srdce naplnilo dojatie a ja som zaplakal. Šepot za stenou ustal. Len tichý vzlykot sa ozýval. Pozemská matka sa modlila k nebeskej Matke bezhlasnými slzami... V týchto slzách sa roztápala bolesť a premieňala sa nepozorovane na čistú radosť. Tmavá noc úzkostí sa končila a nastával nežný a ružový úsvit.

Ráno som vďačne pobožkal ruku tejto ruskej matke. Ona sa zarazila: „Čože ty, báťuško, čože to robíš?“ a hneď mi pobožkala ruku, ktorú som nestihol včas odtiahnuť.

Jej tvár bola svetlá, pokojná a jasná a oči žiarili svätou zbožnosťou...

Prevzaté z časopisu Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje, Olomouc 1947, str. 403–405